

INTERVJU DAMIR A PICA, LEGENDA BANJALUČKOG 'BORCA': Nisu nam vjerovali, ali, ipak, s

06/02/2011 10:35 by Administrator

Damir A pica, biväi kapiten Aäampionske ekipe banjaluäkog 'Borca', trenutno je angaäovan u 'Naprijedu', u kojem je i napravio svoje prve fudbalske korake. Ekipa BLIN MAGAZINA ga je posjetila, te smo se, listajuäti stare albume, prisjetili zlatne ekipe 'Borca' osamdesetih, kada je i slavna 'Crvena zvezda' pala pred naletom Banjaluäana.

Razgovarala: Suzana VUKMIR

Prvi fudbalski koraci

Odrastao je na Mejdanu blizu 'Naprijedovog' stadiona, tako da je joäi A kao klinac poäeo da Aäuta loptu, prisjeäta se za BLIN MAGAZIN Damir A pica. Sa sedam - osam godina poäeo je trenirati kod Milana Vlajiäta i tu je igrao do 16-te godine, a potom Aä prelazi u 'Borac'.

Na pitanje kako je kao maloljetnik igrati sa seniorima, A pica odgovara: - Ako je neki igraä tako mlad i vjeruje u sebe, te ima podräku ljudi koji vode klub, to je lako. A joäi ako se nacrta da te prihvate igraäi i da te kao mladog igraäa shvate ozbiljno, te da u tebi prepoznaju da im moäeä pomoäti, to je lako. Meäutim, ako se naäeä u situaciji u kojoj je rijeä o velikim novcima, moraä biti veliki talenat da napraviä neäto, jer ipak svi Aäive od fudbala.

Znaä i, kad upadneä u jednu ekipu gdje su u pitanju velike pare, gdje moäeä samo talentom i radom da se dokaäeä OK, ali da te neko Aäeka, dok tebe neko istrpi, da pretpostavlja da Aäte od tebe moäda biti neäto, to je jako teäko â€œ kaäe zakljuäujuäti da je danas teäko naäti igraäi od 16 ili 17 godina u nekom velikom klubu, jer su im potrebni oni koji su veä formirani i donose ogroman novac.

Iz prve ekipe 'Naprijeda' kao 17-togodiänji mladiäti, priäa A pica, otiäao je u juniore 'Borca' u kojima je igrao godinu dana.

- Tih godina smo kao juniorska ekipa igrali finale Kupa BiH sa 'Sarajevom' i u dvije utakmice smo poraäeni. Nakon Aäto mi je istekao staä za juniore, potpisao sam profesionalni ugovor sa klubom. Rada smo prikljuäeni ekipi koja je ispala iz prve lige â€œ ispriäao je prisjeätajuäti se 1985. godine kada su selekcijom tadaänjeg trenera Fazliäta zapoäeli ozbiljniji rad.

Laganim koracima ka vrhu

Bili su svjesni da nemaju novca, da igraju za neku platu, nastavlja biväi kapiten banjaluäkog 'Borca', A ali bili su Aäeljni dokazivanja, uspjeha, gladni svega Aäto se tiäe fudbala.

-Imali smo dvije vrlo teäke godine da bi treäta godina bil malo pozitivnija. Sad kad se sjetim sve i jedne utakmice koja se tada odigrala, svaka utakmica bila je drama. Drama je bila prva utakmica protiv 'Bihaäta' koju smo proäili na penale, pa drama protiv 'Spartaka', A koju smo takoäe proäili na penale, potom 'Osijeka' koju smo proäili isto na penale, te 'Priätinu' koju smo proäili na penale. Ustvari, bila je 'Vojvodina' prije 'Priätine', a tu veä bili otpisani â€œ prisjeäta se svih utakmica redom.

Jasno se sjeäta poraza u Novom Sadu i rezultata 3:0 u korist protivniäke ekipe. No, ne zaboravlja revanä kod kuäte, gdje su Vojvoäane â€œesahraniliâ€œ rezultatom 6:1. Onda je doäilo ono najteäe â€œ favorit i miljenik cijele

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

bivÅ¡e Jugoslavije, a uskoro Å¡te se pokazati i najjaÅ¡a ekipa u Evropi i svijetu, najkrupniji zalogaj u Å¡ijim Å¡etama su se borili sve sami 'zlatni momci' i 'zlatne koke' za svjetske klubove â€œ beogradska 'Crvena zvezda'. - Onda je doÅ¡ilo veliko finale u Beogradu sa 'Crvenom zvezdom'. U tom momentu smo bili svjesni svoje snage, svjesni da naÅ¡a ekipa igra pet godina zajedno. To je bila uigrana ekipa, meÅ‘utim protiv sebe smo imala 'Zvezdu', koja je nakon toga bila prvak Evrope â€œ i danas sa odreÅ‘enim uzbuÅ‘enjem priÅ‘a Damir Å‘ pica.

Nezaboravni trenuci u Beogradu

Dolazi ono Å¡to je bilo neoÅ‘ekivano. U sportu, naroÅ‘ito fudbalu, nije uobiÅ‘ajeno da jedna slabija ekipa pobijedi dosta jaÅ‘u, Å¡to se upravo desilo ekipi banjaluaÅ‘kog 'Borca'. Godina 1988. upisana je zlatnim slovima na adresi kluba iz grada na Vrbasu, kada su 'BorÅ‘eve' uzdanice svojim sugraÅ‘anima donijele pehar Kupa 'MarÅ‘ala Tita' porazivÅ¡i 'Crvenu zvezdu' rezultatom 1:0.Å‘

- Znali smo da ekipa 'Zvezde' u tom momentu ima dva najskuplja igraÅ‘a u Evropi, a to su bili ProsineÅ‘ki i StojkoviÅ‘. MoÅ‘da su nas neozbiljno shvatili, moÅ‘da su nas podcijenili, a mi njih nismo precijenili. Kako se utakmica odvijala, doÅ¡li smo u situaciju da vidimo da moÅ‘emo igrati sa njima. Poluvrijeme smo zavrÅ¡ili rezultatom 0:0. E, sad kontali smo, hoÅ‘te li nam se sreÅ‘ta nasmijeÅ‘iti u nekom momentu... Imali smo strah od suÅ‘enja i uspostavilo se da je taj strah bio opravdan, jer je sudija svirao penal za 'Zvezdu' koji nije postojao, koji je bilo sramota svirati. Eli eto, 'Zvezda' je 'Zvezda' â€œ kaÅ‘e prisjeÅ‘ajuÅ‘ti se te sudbonosne 60-te minute kada su je lopta zavrÅ¡ila u mreÅ‘i protivnika.

Posljednih pola sata su se moÅ‘da povukli nepotrebno, analizira i danas ovu utakmicu i nakon toliko godina, ali su skoro cijelu utakmicu kontrolisali, njihove vezne igraÅ‘e, kontrolisali su StojkoviÅ‘ta i ProsineÅ‘kog, dodao je.

- Kad smo njih izbacili iz igre, posao nam je bio olakÅ‘an. U 75-oj minuti svira se penal, koji je StojkoviÅ‘ta promaÅ‘io, odnosno KaraliÅ‘ odbranio. Sam taj doÅ‘ivljaj, odlazak na to finale, ispraÅ‘aj iz Banjaluke bio je poseban. U Beogradu smo bili smjeÅ‘teni sa 'Zvezdom' u hotelu 'Jugoslavija'. Ipak su to bile privilegije koje se ne mogu zaboraviti - kazao je ispriÅ‘avÅ¡i i jednu anegdodu sa sekretaricom kluba, koja mu je prije utakmice dala papir na kojem je pisalo Å¡ta treba da proÅ‘ita ako budu prvaci.

Uzeo sam papir i ostavio sam ga u sakou u svlaÅ‘ionici, jer se nismo ni nadali da Å‘emo baÅ‘iÅ‘ tako lako dobiti â€œZvezduâ€œ. Kad je sudija svirao kraj i kad smo postali svjesni da smo osvojili Kup, krenuo sam da primim pehar i onda sam se sjetio tog papira. MeÅ‘utim, kad me ona pitala gdje je papir, rekao sam joj da je papir u svlaÅ‘ionici â€œ govori kroz smijeh.

Druga anegdota koja mu je ostala u sjeÅ‘anju je dodjela plaketa u SkupÅ‘tini Grada Beograda, gdje je bilo sve spremno za 'Zvezdino' slavlje. Neko je donio tortu koja je bila sva crveno-bijela. Tada su rekli: - Ako smo danas pojeli â€œZvezdu', pojeÅ‘iÅ‘emo i tu tortu! Å‘ ta bi se desilo da je tadaÅ‘nja 'BorÅ‘eva' ekipa ostala na okupu, te da rata nije bilo Å‘ pica kaÅ‘e:

- Kakav smo uspon imali te dvije godine, ta ekipa da je ostala na okupu, sigurno bi veÅ‘iÅ‘ iduÅ‘te godine sa kvalitetnim pojaÅ‘anjima konkurisala za prvaka Jugoslavije. Godine 1991. kada smo bili Å‘etvrti moÅ‘da smo joÅ‘i tad imali priliku da igramo u finalu Kupa Jugoslavije, ali smo tada izgubili od Hajduka 1:0 u Splitu i istim tim rezultatom u Banjaluci. Odlazak u zemlju olimpijskih bogova

Å‘

- Godine 1991. otiÅ‘ao sam u GrÅ‘ku u Fudbalski klub 'Atinaikos' i tu sam bio Å‘etiri godine. Nakon toga naiÅ‘ila je finansijska kriza u klubu, pa sam otiÅ‘ao na Kipar, gdje sam igrao jednu godinu. Bilo mi je dobro tamo, ali mi je djelovao daleko, GrÅ‘ka mi je bila bliÅ‘e kuÅ‘te i navikao sam se tu. Zatim sam se opet vratio u GrÅ‘ku s porodicom. Krf je elitni otok, koji je u rangu mondenskih ljetovalija, a ima i bogatu istoriju. Tu mi je bilo stvarno lijepo â€œ ne krije.

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Ipak, neĀito ga je vuklo ka rodnom kraju. Prije desetak godina vraĀta se u grad na Vrbasu. Zadovoljan je, dodaje, periodom provedenim u GrĀkoj, jer je to zemlja idealna za igranje fudbala kad je rijeĀo klimi i uslovima za igru.

- Tokom cijele godine igra se prvenstvo, nema pauza. Za GrĀku me veĀe i to Āto sam u njoj dobio sina 1993. godine. S finansijske strane moĀda nisam pogodio zemlju u kojoj Ātu igrati, jer su fudbaleri na Zapadu daleko bolje plaĀeni. Ali ne moĀe se sve, Āta je tu je - kaĀe.

Kako mu je bilo iz GrĀke posmatrati zemlju koja se raspada, Ā pica kaĀe:

- Bilo mi je veoma teĀko, ali neka je Āiva glava. Bio sam u kontaktu sa svim svojim pravim prijateljima iz Banjaluke i tada i sada.

A zaĀto se vratio, logiĀno je pitanje koje svi Balkanci koje nije ogrijalo sunce tuĀeg neba postavljaju onima koji su makar i zraĀak tog svjetla osjetili.

- Majka mi je bila ovdje sama, a i roditelji moje supruge. Sin nam je u tom momentu imao sedam godina kada se kreĀe u Ākolu. Ako krene u Ākolu tamo, gotovo je, a ako krene ovdje, u GrĀku se moĀe vratiti. Ja se tamo mogu vratiti uvijek. Bio sam prije nekoliko godina na Krfu u periodu od 2004. do 2006. godine kada sam bio direktor omladinske selekcije i direktor kluba na Krfu Ā“ rekao je.

Odluka je ipak pala. Vratili su se kuĀi u Banjaluku.

- Probali smo neĀto raditi, ali posao kao i svaki posao ne zadovoljava mene i moju porodicu, tako da se sve viĀje bavim miĀlju da ponovo odemo u GrĀku Ā“ otkrio nam je ono Āto muĀi veĀtinu stanovnika naĀje zemlje kad je rijeĀo egzistenciji.

Nepravda ili neĀto drugo?

Damir Ā pica 1990/91. bio je ocjenjen kao najbolji vezni igrač Jugoslavije, ali selektor reprezentacije ga nije odabrao.

- Da li mi je krivo zbog toga, ne znam, moĀda bih volio da sam igrao za reprezentaciju, moĀda bih neĀto i napravio, ali Āta je tu je Ā“ kazao je.

Nasljednik

- Moj sin igra u 'Borcu' i potajna mi je Āelja da igra na mjestu na kojem sam ja igrao. Posjeduje kvalitet, Āelju, moral... Volio bih da napravi neĀto Ā“ otkrio nam je svoju Āelju.

[VIDEO: www.youtube.com/watch](http://www.youtube.com/watch)

Izvor vijesti: BLIN MAGAZIN